Ρήγιον (;) Υφαντίαν (;)

214

Ο Κ. Λάζαρος Βελέλης εν τῷ αντικρυσημουμένῳ περιοδικῷ εν πραγματόᾳ αυτου "... Μιχαὴλ Παλαιολόγος" αναφέρῳ περὶ παραπεθάσματος πολυτίμου ἔργου καλλιτεχνικοῦ τὸ οποῖον τινες μεν νομίζουσιν ὅτι ἦτο ἔργον Γαλλικῆς τέχνης ἢ δῶρον τοῦ βασιλίκου Καρόλου προς τὸν τότε (εν Γαλλίᾳ) ξενιζόμενον αυτοκράτορα (Μιχαὴλ Παλαιολόγον) αυτὸς δὲ τουναντίον νομίζῃ ὅτι ἦτον ἔργον Βυζαντινῆς τέχνης προσενεχθεν ως δῶρον προς τὸν Κάρολον υπὸ τοῦ ξενιζομένου Μιχ. Παλαιολόγου συμπεραίνων τοῦτο ὅτι κατ' ἐκείνην τὴν εποχὴν ἡ τέχνη τῆς υφαντικῆς δεν ἦχε προοδεύσῃ ἢ κόλις μετὰ εκατὸν πενθήκοντα ἔτη ἀπὸ τῆς εποχῆς ἐκείνης ἦτο δυνατὸν να παραχθῇ ἡ Γαλλίᾳ ἔργον δυνάμενον να συγκριθῇ "προς τὴν πολυσύνθετον ὅσον ἢ λεπτὴν εργασίαν τοῦ παραπεθάσματος"

Περὶ τοῦ παραπεθάσματος τούτου γίνεται λόγος ως αναφέρῳ ο συγγραφεὺς εν χειρογράφῳ εν τῷ τέλῃ τοῦ οποίου ευρίσκεται ἡ λέξις "Γηγικῷ" "ἡτις πάντοτε ἀπεθέλεσε δια τοῦ σπουδαίας ἕνα αἴνιγμα δυσεπίλυτον" "Τρῶς Γάλλοι λόγιοι ἢ ιστοριογράφοι. Βουασσονάδ. - Ἐκλήρωσε παράγων τὴν λέξιν ἀπὸ τὸ λατινο-ελληνικὸν τ' ἦγα τὸν τίτλον με τὸν οποῖον οἱ Βυζαντινοὶ κινόμαζον τοῦ βασιλέως τοῦ καθολικοῦ κόσμου." ο. συγγρα-

Εσπερία περιοδικὸ 1920 φ. 213 σ. 78.

Ρήγιον (;) Υφανθίκη (;)

215

φεως όμως γράφει « Κατα την γνώμην μας δεν ῥηνα
ανάγκη να ζητήσωμεν την προέλευσιν τοῦ θαυμασίου
τούτου, καλλιτεχνήματος πολυ μακραν της ἑδρας τοῦ αν-
θοκράτορος. Εις τα περίχωρα της Κωνταντινουπόλεως
υπῆρχε μία τοσοθεσία Ρήγιον ἢ Ρήγιον (1) μνημονευο-
μένη εν τα χρονικα τοῦ περι την αγίων ρκόνων αγω-
νος η εν την ιστορίαν της εν Αλεξίου τοῦ Αγγέλου αθυ-
χους εκτραπέρας κατα Χριστοῦ αρχηγοῦ την Αλάχων,
δια την μαθαιωθεῖσαν καταλαγεν ενος ορφνου οχυρώμα-
τος τοῦ Προσάκου, εν Μακεδονίᾳ παρα την Αθρωμν ι-
τοῦ. Νικήτας ο Χωνιάτης διηγεῖται ότι υπερίσχυσε το πε-
ρι αμέσου προσβολης τοῦ ατορθήτου φρουρίου εσφαλμένον
σχέδιον την νέων οίτινες διεκαίοντο υπο της επιθυμίας
ταχυτάτης επανόδου εν τοῦ αυτην τοῦ Εὐξείνου Πόντου, ότως α-
πολαύουν εκεῖ τα τερπνα τοῦ φρηνικοῦ η ανέτου βίου. Δια
να φθάσουν εις το τοθυμένον σημεῖον θα διήρχοντο
κάτωθεν τοῦ Ρηγίου, θα έβλεπον την Αφάμεραν η θα ε-
καμναν μικραν τρίσιν εν την Κωνταντινούπολιν,
ότον να την χαιρετίσουν. « Ειδε υπο πλαιοι Ρηγίου
γενοίμεθα, η Αφάμεραν θεασαίμεθα, ότως προσήποιμεν
την ιεραν Κωνταντινούπολιν, κάκεθεν ες τα προ τοῦ Πόντου

216 3

Ρήγια (;) Ψαρθικη (;)

θρυφερα χωρία προσαναπλεύσαιμεν. (Migne T. 139 στήλη 884). Ὁθὶ ἀδιτάκθως συνάγομεν ἀπ' αὐθὴν θὴν θυχαίαν ὁδοιπορίκην σημήρωσιν η ὑπαρξίς πρὸς δυσμὰς θης πρωθεμύσης ενὸς προαστρ, φέρονθες θο ὄνομα Ρήγιον και κθισμένος επι ορεσεδίου "υπο πλακί" θυθο δε μας ἀγρ ρς θο επίσης ασφαλες (;) συμπέρασμα ὁθὶ θο περι ου ο λόγος παραπέθασμα ἦθο ἕνα εξαίρεθον προϊον θέχνης ἀκμαζούσης φ εκρνο θο προάστρον κατα θον δέκαθον θέταρθον αιπνά"

Σημ. Ανεξ.: Εἶναι πολυ περίεργος η θυ συγγραφέως ἀπόφανσις ὁθὶ "ασφαλες συμπέρασμα" ἐξάγεθαι διόθι υπῆρχε Ρήγιον ἄρα υπῆρχεν αυθόθι η ψαρθικη ἀκμάζουσα θέχνη. περίεργον δε ὡσαύθως ο παλυκαθης συγγραφεις μόνον παρα Χυνιάθη ευρίσκω αναφερόμενον θο Ρήγιον ενῳ η παρα Προκοπίου (Περι κθισμάθων Δ. σ 133) Αγαθία σ. 283. Θεοφ. Χρον. σ. 156. Θεοφ. Σιμοκ. Λογοι VIII. Μαλαλα Λογοι ΙΗ σ. 488 Πθυχεπρ. κ.

Αδριανούπολις. Φαβρίκα. 378 κ. Χ.

217

«Εθελεύθησε δε ο αυθος Βάλης το αυθοκράθωρ ποιήσας πρόκεντον το Αδριανούπολιν της θρᾴκης, απελθων κθίσας φαβρίκα ενη δικον προ της πόλεως εν αγρῳ εθέρῳ, ης οικήμαθος ης αγρου αδήλως αναφθένθος η αναφθένθων των σκαλων νυκτος, απαίλετο μεθ' των κεβικηλαρίων η σπαθαρίων αυθε, ων ενικηθων μθ'.»

Μαλαλα Χρονογραφία Λόγος ΙΓ. σ. 343.

Nugae (φλυαρίαι): Valens commissus cum Gothis bello illo in Thracia quod Paulus Diaconus, Hieronymus aliique, "lachrymabile, nuncupant, penitus debellatus, in vilissimam quandam casulam, vulnere accepto, suis deportatus est. Gothis supervenientibus, igneque supposito concrematus est. Vide Ammianum Marcellinum lib 31. Hieronymum et Paulum Diacon lib 11. suplemen ad Eutrop. Histor. Caeterum Auctoris nostri locus iste aliter etiam satis perplexus est. nec adeo facilis explicatu.»

Αυθόθι φονικρώτης Εδμόνδος Χιλμεάδου σ. 607

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ